

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cypriot

1907-10-20

þÿ š í à á¹ ¿ â - ± á . 3 8 9

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9577>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἀρμοστοῦ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς κα-
ταστάσεως τῆς Νήσου τοῦξαι ὅτι μόνον ἡ πλεονεξία γεωργικῆ
ἐσοδεία κατὰ τέσσαρα ἀλλεπάλληλα ἐτη ἔσωσε τὸν τόπον
οικονομικῶς. Ἀλλ' ἡ Κύπρος, ὅπως κατήχησεν, εἶνε γνωστὸν
ἀπὸ πολλοῦ ὅτι ἐξαρτᾶται ἐκ μόνης τῆς καλλιεργίας τῆς γῆς.
Ὅθεν γεωργικαὶ ἐκθέσεις ἐν αὐτῇ, μὲ τὸν σκοπὸν δὲ δὲ γίνου-
ται, εἶνε γεγονότα ἐνδιαφέροντος, ἡ δὲ προχθεσινῆ, ἐπὶ τὸν Δη-
μόσιον Κῆπον Λευκωσίας, ἡ δευτέρα εἰς τὸ εἶδος τῆς, ἀπέδει-
ξεν ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακῃ, ἡμποροῦμεν νὰ εἰπωμεν, τὴν ὠφέλειαν
ἐκ παρεμοίων ἐορτῶν. Οἱ ἀριθμοὶ εἶνε πάντοτε εὐχλωπτότεροι,
ἰδίως εἰς τοιαῦτα ζητήματα: Εἰς τὴν περυσινήν ἔκθεσιν εἶχον
ἐγγραφῆ περὶ τοῦ: 100 ἐκτίται, ἐφ' ἑστὴ τῆς προχθεσινῆς
ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἀνήλθεν εἰς τὸ καταπληκτικὸν ἀναλόγως
μεικρὸς τῶν 1177, κατὰ τὰς ἐπιστήμους σημειώσεως.

Ἡ ἀμίλλα ἔκαμιν ἀληθῆς θαύμα, ὅπως πάντοτε. Χωρικαί
κατὰ ἑκατοντάδας ἤλθον ὡς ἐκτίται εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἀπὸ
πάσης ἐπαρχίας τῆς Νήσου, μὲ τὸν πῶθεν νὰ ἐπιδειξώσιν
ἐν συναγωνισμῷ τοῦ: καρποῦ: τῆς ἐργασίας καὶ τῆς γῆς τῶν,
κερδίζοντες οὕτω δεδαίως πολὺ περισσώτερα ἀπὸ τὸ μικρὸν
χρηματικὸν βραβίον.

Ἀξιοσημειώτον χαρακτηριστικὸν τῆς ἐκθέσεως εἶνε αἱ ὑπὸ
τιοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας δοκιμαί τοῦ νέου σιδήρου ἀρόστρου,
περὶ οὗ ἐγράφομεν, τοῦ ὁποῦ εἰ παριστάμενοι γεωργοὶ ἀ-
τελήθησαν ἰδίοις ὀμμασι τὴν ὑπεροχὴν ὡς πρὸς εὐχρηστίαν,
τὰ ἀποτελέσματα, καὶ τὸ ὀλιγοδάπανον ἀκόμη—ἐν τῇ Κυβέρ-
νησις θελήσῃ,—ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παναρχαίου τύπου ἐγχώ-
ριον. Εἶνε δὲ εὐχάριστον ἀληθῶς ὅτι ἡ γεωργικὴ ἀρχὴ ἀνήγα-
γεν ὀριστικῶς εἰς περὶ πῆν, ἀξίαν παντὸς κόσμου, τὴν διάδοσιν
νεωτέρων ἐργαλείων, κατατινόμενῃ ἤδη εἰς διάδοσιν μικρῶν θε-
ριστικῶν μηχανῶν συρμένων ὑπὸ κτηρῶν.

Ὁ Μίγας Ἀρμοστής προσελθὼν εἰς τὴν ἐκθεσιν, ἰδιοχείρως
ἐπέδωκε τὰ ὑπερεκατὸν βραβεία. ἐπιθωρήσας λεπτομερῶς τὰ
ἐκθέματα, καὶ αὐτὸ δύναται νὰ συναριθμηθῇ μὲ τὰς τῶσας ὀρθὰς
ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ τοῦ: πραγματικῶς κόπου: ὑπὲρ τῆς βελτι-
ώσεως τῆς Νήσου. Χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν νὰ ὑποδει-
ξώμεν πράγματα ἢ σχεδὸν ἀποφασισμένα ἢ προφανέστατα, θὰ
ἐκφράσωμεν ὁμως τὴν ἐπιθυμίαν τῆς χώρας τῆς ἀναμρισητή-
τως ἐχούσης τὸ ἔστικον τῆς πρέδου, ὅπως συστηματικώτερον
προτοχῇ δοθῇ εἰς τὴν διοργάνωσιν γεωργικῶν ἐορτῶν, μὲ πλῆ-
ρεις βάσεις καὶ εὐρύτητα ἀνάλογον πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τὰ
ὅποια ἐπιδιώκομεν καὶ πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου.

Ο ΙΩΑΚΕΙΜ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ Η ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΤΟΥ 1901—2.

Ὁλῆρης περιλήψεις ἐπισήμων πρακτικῶν.

Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», ἡ ἐπισήμος ἐφημερίς τοῦ
Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, πολὺ καλὰ ἔκαμιν ὑπὸ πᾶσαν ἐ-
ποψίαν νὰ δημοσιεύσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης Πατριαρχικῆς
διαιτησίας ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τῆς Κύπρου.

Ἦτο τὸ ἔτος 1901, δεύτερον ἀπὸ τοῦ θαλάτου τοῦ Ἀρχι-
ἐπισκόπου, καὶ αἱ δύο μερίδες ἐκ συμφώνου ἀπεφάσισαν ν' ἀ-
θίσωσι τὸ ζήτημα εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
άρχου Ἰωακείμ, τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ

ἀρχιμ. Γερμανοῦ Γρηγορᾶ ἐπιτρόπου τοῦ Πατριάρχου
Ἀλεξανδρείας

Ἡ διαιτησία συνήλθεν εἰς τὴν πρώτην συνεδρίαν ἐν τοῖς
Πατριαρχείοις Κων/πόλεως τὴν 27 Νοεμβρ. 1901, ἀμέσως
δὲ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων παρατηρεῖ ὅτι δὲν παραχωροῦν-
ται καὶ πολλὰ δικαιώματα εἰς τὴν Διαιτησίαν, ὁ δὲ ἐπίτροπος
τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας συμφωνεῖ καὶ προσθετεῖ, ὅτι οἱ
τιθέντες ὀρθοὶ κλείουσι πᾶσαν διέξοδον πρὸς ἐνέργειαν τῆς
Διαιτησίας.

Μετ' ἀρκετὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς Συνόδου
καὶ τοῦ λαοῦ, ἡ Α. Παναγιότης ἐρωτᾷ: ἂν δὲν ἐγεννᾶτο ἡ
διαίρεσις καὶ οἱ δύο ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν προκρίτων τῶν ἐπαρ-
χιῶν προΐβαιον εἰς τὴν ἐκλογὴν, θὰ ἠδύναντο ν' ἀντιλέξωσι τὰ
τρία Πατριαρχεῖα;

Ἡ Διαιτησία συμφωνεῖ ὅτι οὐχί· καὶ τότε ὁ Ἰωακείμ
διαχαράττει τὴν πορείαν αὐτῆς ὡς ἑξῆς, κλιμακῶδῶν: 1) ν' ἀποταθῶμεν εἰς τοὺς μητροπολίτας Κιτίου καὶ Κυρηνείας,
τοῦ: ἀρχηγοῦ: τῶν δύο κομμάτων, καὶ συμβουλευσώμεν αὐ-
τοῦ: πατρικῶς. 1-α) συνέλθωσιν ἐν ὁμοσίᾳ καὶ ἐκλέξωσιν ὅν
ἂν ἐγκρίωσι 2) ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τοῦ μέτρου τούτου
ἐκλέξωμεν ἡμεῖς καὶ ὑποδείξωμεν τρεῖς ὑποψηφίους: ἑξαρτεῖται
τῶν ἐρημίων δύο μητροπολιτῶν, λαμβανόμενος δὲ ἡ ἐκ τῆς
Ἐκκλησίας Κύπρου ἢ ἑξωθεν, ἢ ἐκ τῆς τε καὶ ἑξωθεν, καὶ νὰ
προσέψωμεν, ὅπως ἑξ' αὐτῶν ἐκλέξωσιν ὅν ἂν ἐγκρίωσιν.

Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐνταῦθα ἐρωτᾷ ἂν ἡ μερὶς τοῦ
ἀρχ. Κυρηνείας θὰ δεχθῇ τὴν πρώτην σύστασιν, καθὼς ὑπάρχει
τὸ ζήτημα τῶν ἐξελέγειων τῶν ἐκλογῶν, ὁ δὲ Πατριάρχης Ἰω-
ακείμ λέγει ὅτι καλὸν εἶνε νὰ παραδράμωμεν τὸ σημεῖον τῶν
ἐξελέγειων. Ἐὰν δὲ αἱ μερίδες μὴ συμφωνήσωσι καὶ εἰς τὸ
δεύτερον, τότε 3) ἡ Διαιτησία νὰ προβῇ καὶ ἐκλέξῃ τὸν ἀρχιε-
πίσκοπον Κύπρου.

Ἡ δευτέρα συνεδρία τῆς Διαιτησίας ἐγένετο τῇ 9 Ἰανουα-
ρίου 1902, ἐν τέλει τῆς ἑποίας ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν Κιτίου
καὶ Κυρηνείας ὅπως ἐκ τῶν ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων λάβωσι
τοῦ: 60 πλειοψηφοῦντας καὶ μετὰ τῆς Συνόδου προβῶσιν εἰς ἐκ-
λογὴν ἀρχιεπισκόπου.

Ἡ τρίτη συνεδρία τῆς Διαιτησίας ἐγένετο τῇ 25 Ἰανουαρίου
1902. Ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ λέγει ὅτι τὰ ἐκ Κύπρου τη-
λεγραφήματα δεικνύουσιν ὅτι δὲν ἐπῆλθε συμφωνία, ἐπὶ πλεί-
ον δὲ ὑπέβληθη κατηγορία κατὰ τοῦ Κιτίου. Μετ' ἀρκετὴν
συζήτησιν, ἡ Διαιτησία καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι
οὔτε εἶνε ἐντολήν καὶ ἀνέφικτον εἶνε νὰ ἐκδικασθῇ ἡ κατηγορία
αὕτη, ἐπομένως δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν κατηγορίαν κατὰ
τοῦ Κιτίου ἀλλ' ἀποκλείει καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Κυρηνείας λόγῳ
κομματισμοῦ. Καὶ ἡ Διαιτησία τηλεγραφεῖ εἰς Κύπρον προτεί-
νοντα τρεῖς ὑποψηφίους.

Ἡ τετάρτη συνεδρία ἐγένετο τῇ 11 Φεβρουαρίου 1902, ἡ
πέμπτη τῇ 8 Μαρτίου 1902, κατ' αὐτὰς δὲ συνεζητήθη τὸ δυ-
νατὸν τῆς ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τῆς Διαιτησίας, καθὼς
ὄθεν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐ-
ὡς εἶπεν ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ, οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ ἐ-
πιτοπίως πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος. Ἡ Α. Παναγιότης προ-
σέθηκεν ὅτι ἀπειθήθη καὶ πρὸς τὸν πρεσβυτὴν τῆς Ἑλλάδος
ἐν ἑνεργήσει ὅτι δυνατὸν ἰδιωτικῶς, διότι τῆς ἀποφάσεως τῆς
διαιτησίας ματαιουμένης, τιτρώσκειται εἰς τὰ καίρια ἡ πατριαρ-
χικὴ ἀξία καὶ δικαιοδοσία ἐν ἑλῆ τῇ Ἀνατολῇ καὶ πέραν αὐτῆς.

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας διαφωνήσας ἐπὶ τοῦ νὰ ἐκλέξῃ
ἡ Διαιτησία τὸν ἀρχιεπίσκοπον, ἀπεχώρησεν αὐτῆς. Οἱ δύο
Πατριάρχαι προτείνουσιν ἑτέρους δύο ὑποψηφίους παραιτηθέν-
των τῶν πρώτων.

Ἡ ἕκτη συνεδρία τῶν δύο Πατριαρχῶν ἐγένετο τῇ 26 Μαρ-
τίου 1902. Κατ' αὐτὴν ἦσαν παρόντες καὶ οἱ δύο ἀντιπρό-
σωποι τῆς Κιτιακῆς μερίδος. Εἰς λαμπρὰν προσαγορεύσιν πρὸς
αὐτοῦ: ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ εἶπεν: «Ἐξ ἑδοῦ μὲν ἀποσυνητέ-
θη ἡ Σύνοδος, ἡ μόνη ἀρμοδία ἑὰν συγκαλέσῃ ἐκλογικὴν συνέ-
λευσιν, ἀφ' ἑτέρου τὸ ζήτημα ἐξελαικίσθη πέραν τῆς ἐπι-
πέρας»

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΩΤΙΟΣ

πείας, πέραν τοῦ δέοντος. Τὰ πάντα δείκνυουσιν ὅτι πρόκειται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς περὶ λαϊκῆς ἐνεργείας ἐν ζητήματι ἐκκλησιαστικῷ. Ὁ λαὸς ἔχει δίκαιον νὰ ἐκφράσῃ ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἕτερον τοῦτο καὶ ἕτερον τὸ νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐχομεν δίκαιον νὰ παρέμβωμεν, ὡς παρενέβημεν, διότι δυστυχῶς ἐδείχθητε ἀνίκανοι, ἰ.α. ἐπιτοπίως λύσητε τὸ ζήτημα. Ἡ παρέμβασίς δ' ἡμῶν αὕτη, ἐπαναλαμβάνομεν, κατ' οὐδὲν μίαι τὸ αὐτοκέφαλον τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν. Ἐχομεν σημειῶν τι νὰ διευθετήσωμεν καὶ ἀμέσως θ' ἀποχωρήσωμεν καὶ θ' ἀφήσωμεν τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν ἐν ὅλῃ τῇ ἀγλῇ αὐτῆς. Ἐπελήφθημεν τῆς ἐρείνης καὶ διευθετήσεως τοῦ ζητήματος οὐχὶ τόσον λόγῳ διαιτητικῷ, κατὰ τὴν δοθείσαν ἡμῖν ἐντολήν, ὅσον ἐκ καθήκοντος ὑπερτάτου, ἐκπροσωποῦντες, εἰ καὶ ἀναξίως, τὰ δύο τρίτα τῆς καθόλου ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας. Τὸ τοιοῦτο δὲ πολλάκις συνέβη καὶ δι' ἄλλας ἐκκλησίας...

Ἡ ἑβδόμη συνεδρία τῶν δύο Πατριαρχῶν, ἐγένετο τῆ 5 Ἀπριλίου 1902. Κατ' αὐτὴν ὁ Πατριάρχης Ἰωακείμ εἶπεν ὅτι ἐπιπροσφορήθη ὅτι καὶ ὁ Ἀρμοστής καὶ ὁ ὑπουργὸς ἐπιθυμοῦσιν ἵνα μὴ μειωθῇ τὸ δίκαιον τοῦ αὐτοκέφαλου τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὅπως ἡ ἐκλογή γένηται μᾶλλον ἐπιτοπίως καὶ ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν γλύμην τοῦ ἐν Κ/πολεὶ ἀγγλοῦ Πρεσβυτοῦ, οὗτος μᾶλλον εἶνε τῆς γνώμης τῶν Πατριαρχῶν, ἀλλ' ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἐτηλεγραφήθησαν αὐτῷ.

Ἐν τίλει τῆς συνεδρίας, ἡ Διαιτησία ἐτηλεγράφησεν εἰς Κύπρον ὅτι ἀντὶ τῶν παραιτηθέντων ὑποψηφίων ὤρισεν τὸν Μεσημβρίας Χαρίτων, κύπριον, τὸν Κατωρίας Γερμανὸν Καραδαγγίλην, (τοῦ τρίτου ὄντος τοῦ ἀρχιμ. Γρηγορίου Κωνσταντινέου, μεγάλου ἱεροκήρυκος τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Θρόνου.)

Ἡ ἑβδόμη

ἈΝΕΞΙΤΗΤΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἡ Κύπρος ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέχρι σήμερον, πριγγομένη ἀπὸ τὸν λαϊκὸν, ἐξέρασεν εἰς τὸν φόρον τῆς ὑποτελείας 1,779,860 λιρῶν, ἐπὶ εἰκοσιν ἐνέα ἔτη.

Εἰς αὐτὸ πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ ἀγγλικὴ ἀφροσύνη—ἀνευ ἀριθμοῦ, διότι δὲν μπόρεν νὰ μετρηθῇ—ἡ ὅποια ἀπέαντι: τῶν ἀναγκῶν τῆς ἀποστευομένης, λέγει πρὸς ταύτην στειροτύπως καὶ ψυχραίμως:

—Δὲν ἔχεις χρήμα!

ΠΑΡΙΑΔΕΣ

Τὸ τρόπαιον τοῦ κ. Καίσαρος Τρμπέττα, τοῦ ὀδοντοδότη τοῦ εὐρόπου, μεταλλεῖον, οὐκ εἶναι καθέλευον πολλοῦς θνητοῦς Λεγιῶνες, διὰ: ἐξεστράτευσαν ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας ζητοῦσαι πλοῦτον, ὄν... πάντες μὲν ἠγόπησαν οὐδεὶς δὲ ἐμίσησε.

Δείγματα διαφόρων λίθων καὶ χωμάτων ἀλλοτῶν: κατ' ἑβδόμην ταχυδρομικῶς εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐκ τῆς ὁποίας πάντοτε ἀναμένεται τὸ ἄγγελμα τῆς μετατροπῆς... ὄχι τῆς δεκάτης, καὶ τῆς καταργήσεως... ὄχι τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας. Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ!

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Εἰς τὸν κ. Φ. Καραγεωργιάδην, πρῶτον γραμματεῖα τοῦ Ἐλεγκτικῆς Τμήματος, ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλε προχθὲς ὅτι τιθεταὶ ὑπὸ αὐταξίαν ἀπὸ χθὲς. Ὁ κ. Καραγεωργιάδης θὲ συνεπλήρωσε τὸν Ἰανουάριον εἰσεσι: δύο ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ δὲ τοῦ 1898 διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ Ἐλεγκτικῆς, ἐν ᾗ θέσει ἐτίμησεν ὅλον τὸ σῶμα τῆς ἰθαγενεὸς ὑπαλλήλους, ὑπὸ τὴν ἐπιφάν ἀυστηρότητος καὶ ἀκριβείας, ὑπεραγγλικῆς τοῦτ' αὐτό.

Ἡ Κυβέρνησις, δι' αὐτὸ ἴσως, ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν μετάθεσίν του, καὶ ἐπὶ τούτου μακρὰ συνεδρία τοῦ Νομοθετικοῦ κληναλώθη, καθ' ἣν πρῶτη ἡ Κυβέρνησις ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιόν του. Ὁ κ. Καραγεωργιάδης δὲν ἀπεδέχθη τὴν διεύθυνσιν τοῦ ταχυδρομείου Λευκωσίας, προσεβόησεν αὐτῷ τελευταίως.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

Ἐξέδοθη Εὐρετήριον ἢ Πίναξ Ἀλφαριθμητικῆς τοῦ Ἀστικοῦ Ὁθωμανικοῦ Κώδικος (Ματζελέ), τοῦ ἰσχύοντος ἐν Κύπρῳ, καὶ τοῦ Ὁθωμανικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Τὸ πρακτικώτατον συντεταγμένον καὶ χρησιμώτατον βιβλιαράκι ἀφαιλεται εἰς τὴν φιλοπολίαν καὶ τὴν μακρὰν πείραν τοῦ κ. Α. Κ. Παλαιολογοῦ, Παρέδρου Δικαστοῦ. Περὶ τῆς νέας ταύτης ἐργασίας τοῦ ἐγκρίτου δικαστικοῦ μας, τοῦ πράγοντος καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἔχομεν ἢ εὐκρινεῖς ἱταίνους ν' ἀναγράφωμεν.

Καὶ μία σκηνὴ μεταξὺ ἐλλήνων καὶ τούρκων.

Οἱ ὀθωμανοὶ τοῦ χωρίου Ἰδαλίου διεβίβασαν πρὸς τὸν Ἀρμοστήν ἀναφοράν, ἐν ᾗ δριμύτως παραπονοῦνται: κατὰ τοῦ Κ. Παπαδοπούλου, ἐισπράκτορος τῶν φόρων, ἐπὶ τῷ ὅτι διὰ λόγου ἐξώθησε τοὺς Ἴλληνας συγκατοίκους τῶν ἐναντίον αὐτῶν, ὡς μὴ προσηκωθέντων κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀλεξανδρείας, ἐκαιροχομένου τελευταίως ἐκ Λευκωρίας!

Οἱ Ἴλληνες τοῦ χωρίου ὁμῶς διὰ τοῦ μουχτάρη των ἐξήθησαν πρὸς τὸν Διοικητὴν ὅτι εἶχον ἐξερεθισθῆ κατὰ τὴν περιφρονητικὴν στάσιν τῶν μωαμεθανῶν, καὶ ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Παπαδοπούλου προελήθησαν περαιτέρω σκηναί. Καὶ ὁ ἴδιος δὲ τὰ αὐτὰ ἐξήθησε πρὸς τὸν Διοικητὴν.

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας τὴν Τρίτην μεταβάς εἰς Δάλι προέβη εἰς ἐρεύνας ἐξ ὧν, ὡς μανθανόμεν, τὰ παράπονα ταῦτα τῶν μωαμεθανῶν ἐπεδύχθησαν ἀβάσιμα.

Ὁ πανικός τῶν μωαμεθανῶν!

Πράγματι εἰ μωαμεθανοὶ τῆς Νήσου ἀπο τινος φαντάζονται εἰς τοῦ: ἐν καταστάσει ἐξοχώσεως ὑπὸ τῶν... ἑλληνικῶν ἐισδηλώσεων. Ἡ ψυχικὴ των καταστάσις καλύτερα φαίνεται εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ Χαμηλὸν μπή, βουλευτοῦ, πρὸς τὸν Ἐργουργὸν τῶν Ἀποικιῶν, ἣν μεταγράφωμεν ἐκ τοῦ ἐπιστήμου κειμένου:—

«Ἐπιτόματα, Ἐκ μέρους τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος, ὑποβίλλω εὐχαριστίας καὶ ἐκφράζω εὐγνωμοσύνην διὰ τὴν ἐπίσκεψίν σου τὴν ὅποιαν τόσον ὑψηλὴ προσωπικότης ὡς σεῖς, Κύριε, εὐπρεπέτη: νὰ τιμήσῃ τὴν Νήσον μας.

«Ἡ ἀπουσία τῆς μουσουλμανικῆς κοινότητος ἐκ τῆς ὑποδοχῆς ὑμῶν, Κύριε, ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἐὰν ἤδύναντο νὰ συμβιβάσῃ μὲ τὰ ἔθνη τῆς κινήματα τῆς ἐμφανισί τῆς ἐν μίῳ Ἑλληνικῶν σημαῶν, καὶ ἐπομένως παρακαλῶ ὅπως εὐραρεσθηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὴν ἀπολογία τῆς, καὶ εὐμενῶς νὰ συγχωρήσῃτε αὐτή.

«Ἀπολύτως ἀπαρούμεν τὴν ἐνοσίαν τῆς Νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ παρακλοῦμεν ὅπως ἡ ἐμφάνησις λόγων ἐπὶ τούτου εἰς μίῳ ἐπιστήμῃ καὶ ὑψηλῆς περιωπῆς κατηγορηματικῶς ἀπαγορευθῇ.

«Ἡ ἐπιείκεια ἢ μὲχρι σήμερον δειχθεῖσα περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν τῶν τῆς ὀρθότητος τῶν Ἑλλήνων, ὥστε καὶ τὴν στιγμήν ταύτην ἐντάλλω: ἐνέμεθ' νὰ διέλθωμεν διὰ τῶν ὁδῶν ἐνεκα... τῶν φῶν τοῦ ζήτω καὶ τῆς ἐπιδείξεως ἑλληνικῶν σημαῶν. Αὐτοπροσώπως εἰδίτε καὶ σεῖς τὰς διασηλώσεις ταύτας, Κύριε, καὶ λατεῦομε: ὅπως αὐταὶ αὐστηρῶς ἀπαγορευθῶσ, καθόσον εἰ περιφρονητικαὶ καὶ προεβλητικαὶ πράξεις κατὰ τῶν μωαμεθανῶν ὑπερίβησαν πᾶν ὄριον: εἴτε τὰ ἀτομῆ μας εἴτε τὰ μέρη τῆς λατρείας μας διαφεύγουσι τὰς πρεβολὰς καὶ τὰ σκώματα τῶν: τοιοῦτως δὲ λυπηρῶν ἐπιστοδῶν ἐδηλουμένων εἰς τὰς πόλεις, φαντάσθητε, Κύριε, τὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ εἰς τὰ χωρία. Ἐπειδὴ παράτασις τούτου θὰ ἴσταν, ὅ καὶ γένοιτο, εἰς λυπηρὰ ἀποτελέσματα, ἐξαιτούμεθα ὅπως προληπτικὰ μέτρα ληφθῶσιν ὡς τάχιστα.

«Οὔτε αὐτονομίαν θέλομεν. Ἰδιαιτέρως ἐπιθυμοῦμε: ὅπως ἡ ἐξιστογή δημοσίων ὑπεθεσίων ἐν πάσῃ περιπτώσει, προεδρεύεται ἐπὶ ἀμερολήπτων καὶ δικαίων ἀγγλων.

«Τῆς παραχωρήσεως κλεινῶν δικαιωμάτων εἰς τὸ Νομοθ. Σέβουλιον εὐστῆς ἐπίσεσι: ἐπικινδύνου διὰ τὸ μέλλον, ἢ διατήρησις τοῦ καθεστῶτος εἶνε ὑφ' ὅλα: τὰς περιστάσεις προσημητέα.

«Ἐπειδὴ ἡ διακοπὴ ἢ ἐλάττωσις τοῦ φόρου τῶν 92,000 λιρῶν θὰ ἦτο παραδίσι: τῆς οὐθῆκης, ἀπολύτως ἀπαρούμεν καὶ ταῦτα. Τῆς ἀνδρόλου Βρετ. Κυβ. χορηγησάσης ἤδη ἡμῖν εὐμενῶς ἐτήσιον ποσὸν 50,000 λιρῶν εἶνε προφανές ὅτι εὐμενῆς ὑποστήριξις πρὸς ἐξαιτελοῦσθαι καὶ ἀξήσειν τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ χαίρει: εἶθ' μετὰ μεγαλῆς ἱκανοποίησεως.

«Ἐπιτόματα, τῆς ἡσυχίας τῆς χώρας ἀπολειμμένης ἐκ τῆς ἐλθούσης ταύτης καταστάσεως τῶν πταγμάτων, εἶνε ἄκρως ἀναγκαίον ὅπως Βρετανικὰ Στρατεύματα εἰς ἐπαρκῆ ἀριθμὸν σταθμεῦσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Νήσου ὡς μέσον ἰμπνεύσεως εἰς τὸ κοινὸν εἰσδημάτας ἀσφαλείας (III)

«Ὡς πρὸς τὰς τοπικάς ἀνάγκας, ἐλπίζομε: ὅτι θὰ συνθηθῆτε εἰς κανονίσθητε ταύτας μετὰ τοῦ ἱκανοῦ Ἀρμοστοῦ, καὶ μετὰ τοῦ πρῶτοπικοῦ τῆς Κυβ. τῆς Κύπρου: ἀλλ' ἐπιθυμῶ νὰ εἶπω τούτο μόνον ὅτι ἐπειδὴ οὐσιῶ: τῆς ἀξήσει τῆς χορηγίας ὑπὲρ τῆς παιδείας διὰ τὴν προσήκουσαν ἐξάπλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Κύπρῳ, καὶ ἡ... ἴδρυσις πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστοσίαν τῆς Κυβ. θὰ ἦτο μεγάλως εὐεργετικὴ, ἐπιτραπήτω μοι νὰ ἐπιστήσω: θερμῶς τὴν προσοχὴν σας, Κύριε, καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.»

Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, προσκληθεῖς θὰ τιλήσῃ αὐτὸν τὴν θέσαν λειτουργίαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Λουκά.

**Η ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΟΥ Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ**

Διά τὸ 1906-7.

ΤΙ ΛΕΓΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Καί περί τοῦ μεγάλου δημοσίου τούτου ἔργου ἡ Ἐλευθερία τῆς Α. Ἐξοχότητος ἀφιερωτοί ἐθέρμους λόγους. «Ὁ νέος λιμὴν, λίγει, συνετελέσθη ἀρχάς τοῦ ἔτους περί οὗ πρόκειται κατάλληλοι σημεῖα τῆς καὶ φωτισμός ἐπέθετο, εἰς αὐτὸν, καὶ δύναται νῦν νὰ θεωρηθῆ εἰς τὴν αὐτὴν σειράν μετὰ τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Νήσου. Δὲν εἶνε παρά φυσικὸν ἐκεῖνοι ὡς τὰ συμφέροντα εἶνε συγκεντρωμένα εἰς ἄλλα μέρη τῆς Νήσου νὰ βλέπωσι μετὰ τινὰ ὑπόνοιαν τὰ πλεονεκτήματα τὰ παρεχόμενα εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ὑπὲρ τοῦ νέου λιμένος καὶ ὑπὲρ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ ἐνομένου τὸ χεῖλος τῆς ἀποβάθρας μετὰ τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νήσου, καὶ δὲν εἶνε ἴσως παράδοξον εἰς τοὺς φιλοδύεις διαδότες ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ εὐπρόσπτον τοῦ λιμένος Ἀμμοχώστου θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιμελῶς νὰ τίθενται εἰς κυκλοφορίαν ὑπὲρ ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπεπερασμέναις τῆς τοῦ ἐμπορίου ὑπὲρ τοῦ λιμένος ἐκείνου δύνασθαι νὰ φανῆ εἰς ἐπιβλαβὴς τὰς τύχας τῶν. Ἐλπίζεται εἰς τὴν ὑπόνοιαν αὕτη καὶ ἡ ἀνησυχία θ' ἀποδειχθῆ ἀβάσιμος, καθότι καίτοι εἶνε ἀναπόφευκον εἰς τὸν ἄλλον, ὁ νέος λιμὴν, μετὰ τὰ προφανῆ τοῦ προτιμήματα, θ' ἀπασχολήσῃ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν προσοχὴν τῶν ναυτιλλομένων καὶ θὰ ἐλάττωσιν καλὴν μερτὰ τοῦ ἐμπορίου τῆς Νήσου, ἐν τούτοις πάντοτε θὰ μείνῃ ἀξιόλογον ποσὸν ἐμπορίου διὰ τὸ εὐνοήτους λόγους εὐδαιμονοῦν θὰ δυνήσῃ νὰ μεταστραφῆ ἀπὸ τοὺς ἄλλους λιμένας.

«Ἄλλ' ἐν ἑξῆς τῆς ν' ἀναμνηστικῆς προκατάληψιν καὶ ἀνταγωνισμῶν, εἶνε διδασκόμενος παράδοξον εἰς τὸ ἔτος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ λιμένος καὶ ἀφοῦ δέουσα καὶ ἐπίσημος ἀναγγελία περὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ἔξωτερικόν καὶ κατέστη γνωστὸς εἰς τὸν ἐμπορικὸν κόσμον ἐν τῇ Ἀνατολῇ διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐνεργειῶν τοῦ Βρετανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, τὸ Γαλλικὸν τῶν Ἐμπορικῶν Εἰδησέων Γραφείον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ σεβαστῶς, καὶ ἀναμφισβήτως ἐν ὅλῃ τῇ καλῇ πίστει, ἐπληροφόρησε ἀνταποκριτὴν τοῦ εἰς δὲν ὑπάρχει λιμὴν ἐν Ἀμμοχώστῳ, ἢ εἰς εἰς γεμάτος ἄμμου καὶ ἀχρηστὸς ἐπὶ αἰῶνας. (Σ.Δ. ἰδὲ 367 καὶ 368 φύλλα τοῦ «Κυπρίου»).

«Ἐν τούτοις, παρά τὴν δυσκολίαν εἰς τὴν νὰ ἔχη ἐπιτόσιον ὑποστήριξιν ἢ ξίνην ἀναγκάσει, ὁ νέος λιμὴν Ἀμμοχώστου, σταθερῶς, καίτοι βραδύως, ἐλάττωε μέρος τοῦ ἐμπορίου τῆς Νήσου καὶ τὰ ἔσοδα τῷ 1906 ἐξ ἐξαγωγικῶν δατυμῶν καὶ λιμενικῶν, τῶν τελευταίων ὀρισθέντων εἰς μετρίκι κλίμακα, ἦσαν £3,778 πλ 12 γρ 3, ἀπεναντι £1,548 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐάν ἐν τυχόν εὐρεθῆ δύνασθαι νὰ καταστῇ ἡ Ἀμμοχώστος ἀπεθνήκη διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἀνατολῆς καὶ νὰ γίνῃ τὸ μέρος ἐλεύθερος λιμὴν ὡς πρὸς τούτο, ἡ ἐπιτυχία καὶ εὐμερία τοῦ λιμένος ταχέως θ' ἀσφαλισθῇ.

«Διὰ τῆς ἰδρύσεως τελωνίου ἐν Λευκωσίᾳ καὶ διὰ τῆς μεταφορῆς εἰς τὸν σιδηροδρόμον ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, ἀνευ τελωνιακῆς ἐπιθεωρητικῆς ἢ ἐπιμετρίσεως, ἐμπορεύματα προωσιμένα διὰ τὴν πρωτεύουσαν, τὰ πλεονεκτήματα τοῦ λιμένος καὶ σιδηροδρόμου ἀυφώθησαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐμπορῶν τῆς Λευκωσίας, οἵτινες ἐνενοήσθησαν ὅπως ἐχρῶσι τὰ ἐμπορεύματα τῶν παραδοτέα εἰς Ἀμμοχώστον.»

ΝΕΟΝ ΤΑΧΙΔΡΟΜΙΚΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Ἀπὸ προῆτος ἐπέθετο εἰς ἐφαρμογὴν νέον ταχυδρομικὸν μέτρον: Ἐπιστολαί, δι' Ἀγγλίαν καὶ δι' ἄλλας τὰς βρετανικὰς κτήσεις καὶ ἀποικίας, ἀποπέλλονται τοῦ λοιποῦ μετὰ γραμματόσημο, 30 παράδων, ἀλλ' εἰς διπλοῦν βῆρος ἢ μετρί (9 δράμια ἀπὸ 4 1/2)

Διευθυντῆς ταχυδρομείου Λευκωσίας.

Τοῦ κ. Φ. Καραγιωργιάδου μὴ ἀποδεχθέντος τὴν θέσιν, ἀπὸ τῆς χθὲς διαταχθεὶς παρὶλαβε τὴν διύθυνσιν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ταχυδρομικοῦ γραφείου ὁ ἐν αὐτῷ ὑπάλληλος Περτέφ ἐρ. προσωπῶς: μέχρι εἰς τὴν Κυβέρνησιν εὐρη τὸ κατάλληλον προσώπον. Ἐπίσης διωρίσθη ὡς δοκιμὸς εἰς νεαρὸς μωαμεθανός. Ἡ πόλις ἀναμένει τὴν ταχίστην τοποθέτησιν ἐμπείρου ἑλλήνος διευθυντοῦ εἰς τὸ ταχυδρομικὸν τῆς, τοῦ ὁποῖου ἡ λειτουργία δὲν σηκώνει τριούτου εἴδους δοκιμῆς.

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Συνεδρία τῆς Ἐπιτροπείας.

Ο ΑΡΜΟΣΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟΝ

Τὴν Τετάρτην περὶ τὴν μεσημέριαν συνεδρίσεν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μουσείου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Ἀρμοστοῦ ἐν τῇ ἀρχιγραμματεία εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ. Παρόντες ἦσαν ὁ κ. Ε. Κωνσταντινίδης, Γεν. Ἐφορὸς τῶν ἀρχαιοτήτων, ὁ κ. Π. Κωνσταντινίδης, ὁ κ. Τσαμπέρλαιν, καὶ ὁ Ἀρχικαδῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὰς ἑξῆς ἀπεφάσεις:—

Κατ' ἐπιτήρησιν τοῦ Διοικητοῦ Λάρνακος, ἀπεφάσισε τὴν δαπάνην 5 λιρῶν πρὸς κατασκευὴν ὑαλίνων προθηκῶν εἰς τὰς ὁποίας θὰ φυλαχθῶσιν αἱ ἐν Λάρνακι πολλαπλαῖ ἀρχαιοτήτες. Ἐπίσης 6 λίρας διὰ προθήκας πρὸς φύλαξιν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Κυρηνείας ἀρχαιοτήτων.

Νὰ δώσῃ πεντάλιρον ἀμοιβὴν εἰς τὸν μουχτάρην Καραβά, Ἰακώβον Ἀντωνίου, διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ὑπὲρ τοῦ Μουσείου, μὴ παραδεξαμένης τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν πώλησιν τῆς ἐπιγραφῆς στηλῆς τῆς ἐκείνου εὐρεν, ἀλλὰ γινώματευτάς τας εἰς τὴν ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐπομένως εἰς τὸ Μουσεῖον.

Νὰ ἐξετασθῇ ἡ συλλογὴ τοῦ ἐν Λάρνακι κ. Καρεμυλάκη, καὶ ἐν ἡ περιπτώσει ἐπιέλθῃ συμφωνία, ν' ἀγορασθῇ ὑπὸ τοῦ Μουσείου μέρος αὐτῆς ἢ τὸ ὅλον.

Νὰ γραφῇ ὑπὸ τῆς Κυβ. ἐπιστολῆ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον εἰς τὴν αὕτη νὰ παρεμποδίσῃ τὴν δι' ἀγορᾶς κατοίκων ἀγγελθῆσαν κατεδάφισιν τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ναοῦ Χρυσολημιωτισσῆς. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, τὸ κτίριον θὰ κηρυχθῇ δημόσιον μνημεῖον πρὸς προφύλαξιν.

Ὁ κ. Τσαμπέρλαιν παρουσίασε διαφόρους φωτογραφίας ἀρχαίων ἐκκλησιῶν καὶ σκευῶν αὐτῶν, καὶ εἶπε, εἰς τὴν ἑξῆς ἐπιστολῇ πρὸς τὴν Κυβ. ἵνα συνεννοηθῇ αὕτη μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου κατορθώσῃ τὴν καταγραφήν τῶν ἀρχαίων ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνήνεσεν.

Ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀγορὰ τοῦ βυζαντιακοῦ δίσκου, περὶ οὗ ἐγράψαμεν, ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐφοροῦ.

Ἐποδληθῆσθε ὑπὸ δύο ἀτόμων ἀιτήσεως πρὸς ἀνακαρῆς πρὸς τὴν Πύλιν Κυρηνείας. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέθεσεν εἰς τὸν κ. Τσαμπέρλαιν ὅπως συνεννοηθῇ μετ' αὐτῶν. Ἐπίσης εἰς ἀιτησιν ἰδίου ὅπως τῷ ἐπιτραπῆ νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακαρῆς ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ εἰς Λημιὰ, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαντῶσα θὰ ὑποδείξῃ τὸ σχετικὸν ἀρθρον τοῦ νόμου.

Ὁ ἐν Λεμεσῷ κ. Κλ. Περὶδης δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν Γενικὸν Ἐφορὸν γράφει, εἰς δωρεῖται πρὸς τὸ Μουσεῖον 300 πηλίνα ἀγγεῖα εὐδαιμονοῦ ἀξίας. Ἐπὶ τούτου ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Μ. Ἀρμοστὸς γράψῃ εἰς Λεμεσὸν ἵνα ἐξετασθῶσι τὰ ἔγγεῖα ταῦτα καὶ ἀν' εἰς ἀξία κόσμου νὰ παραληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ.

Τὸ κτίριον τοῦ Μουσείου.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Προεδρὸς ἀγγέει μετὰ χαρᾶς εἰς ἐλθῶν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ Τραπεζῶν περὶ τοῦ δανείου πρὸς οἰκοδομήν τοῦ Μουσείου ἀπέτυχε μὲν, ἀλλ' ἐλήσθησε πρὸς τὸν Ἰψουργῶν ὅστις καὶ συνήνεσεν ὅπως τὸ ποσὸν (2,500 λίραι) ληφθῆ ἐκ τοῦ Δ. Ταμείου πρὸς 3 c/o.

Ἐπίσης ἡ Α. Ἐξοχότης ἀγγέει εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐνταῦθα ἤρξαστο, ἐν συνεννοήσει δὲ ἤρξαστο καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Μπαλάνου ἐκ πεντελικῶν μαρμάρου κατασκευῆ τῶν προπυλαίων κατὰ τὸν ναὸν τῆς Νίκης Ἀθηνᾶς.

Τὰ μέλη πάντα τότε παρεκάλεσαν τὴν Α. Ἐξοχότητα ὅπως δεχθῆ ἐπὶ τούτῳ τὰς εὐχαριστίας τῶν, διαβιβάσῃ δὲ τούτους καὶ πρὸς τὸν Ἰψουργῶν διὰ τὰς εὐχάρις καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἀναγραφὴν 500 λιρῶν ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

Ἡ ΠΛΗΜΜΥΡΑ Εἰς ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΝΗΣΟΥ

Ὁ Διοικητὴς Λευκωσίας τὴν Τρίτην μετέβη εἰς τὸ χωρίον Νήσου, 10 ἀγγλ. μίλια ν. τῆς πρωτεύουσῆς, ἵνα ἴδῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐκαίμε τελευταίως πλημμυρίσας ὁ ποταμὸς εἰς τινὰς οἰκίας ἐκτισμένας παρα τὰς ὄχθας αὐτοῦ καὶ τῶν ὁποίων εἰς ἰδιοκτητῆται ἐζήτησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θεραπείαν. Ὁ Διοικητὴς, πληροφορούμεθ', ἀπέστειλεν εὐνοϊκὴν ἐκθεσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Απόφασις τών Ἐξάρχων περὶ ἐκλογῆς.

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΑΙ Ο Μ. ΚΙΤΙΟΥ

Τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα εἰσῆλθεν εἰς νέαν φάσιν—οὐχὶ τὴν εὐκολωτέραν—ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἑβδομάδος ταύτης.

Κατὰ τὰς ἰδικὰς μὲν δὲ πληροφορίας, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ δοκιμάσωμεν αὐθεντικὰς καὶ ἐπισημοὺς, τὰ πράγματα μέχρι χθὲς εἶχον ὡς ἑξῆς:—

Ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία, τὴν δευτέραν καλέσασα τὴν Ἱερὰν Σύνοδον Κύπρου ἀνήγγειλεν αὐτῇ τὸ πόρισμα τῶν μέχρι τοῦδε συσκέψεων αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Κατὰ τοῦτο: «Ὑπάρχει διαικίον αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐν Κύπρῳ ἡ Ἱ. Σύνοδος, ἣν ἀναγνωρίζει ὡς κανονικὴν καὶ ἔγκυρον, ὁ Ἐ. Μ. Κιτίου ὁφείλει νὰ προσέλθῃ καὶ συνεργασθῇ μετ' αὐτῆς πρὸς λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Μ. Κιτίου ἀνέφερε πολλάκις ὅτι τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ δυσκολεύει ὁ Κανονισμὸς (ὃν εἶχε συντάξῃ ἡ Σύνοδος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου), ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, ὅπως εἰ δυνατόν παραμερισθῇ ὁ Κανονισμὸς ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῶν καθαρῶς ἐκλογικῶν ἐργασίῶν αὐτῆς.»

Εἰς ταῦτα ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπέκρινεν ἐξηγγέσασα τὴν σημασίαν τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τὸ ἀπαραίτητον αὐτοῦ πρὸς ἀπόρριπτον πορείαν τῆς ὅλης ἐργασίας. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία ἐν ἐνὶ στόματι ἐδήλωσεν ὅτι «καὶ πρὸς μερικὴν παραμέρισιν τοῦ Κανονισμοῦ συστάσει αὐτῆς ὡς θεωρηθῶσιν ὡς μὴ γενόμεναι καὶ ὡς ἀρχίσῃ τὸ ἔργον ἐν τάχει.»

Μετὰ τὴν δῆλωσιν ταύτην συνήλθεν ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τοῦ Μ. Κιτίου τὴν Τρίτην, ὅτε, λόγῳ γενομένου πῶς θὰ προχωρήσωσιν αἱ ἐργασίαι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Κανονισμοῦ καὶ τῆς ἀνεπιφύλακτου ταύτου ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ Μ. Κιτίου, ἀπέκρινεν αὐτός, καὶ τότε διελύθη ἡ προδιάσκεψις αὕτη.

Τῇ ἐπιούσῃ, ἐπαναληφθείσης τῆς συσκέψεως, συνεζητήθη ἂν πρέπει νὰ θεωρηθῇ συνεδρία τακτικὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ προκειμένη ἢ ἔχι. Ἐπὶ τούτῳ ὑπεδείχθη ἡ ἀνάγκη ὅπως ὁ Μ. Κιτίου ἀρῇ τὴν δῆλωσίν του, δι' ἣς ἀπεκήρυξεν ἄλλοτε ὡς μὴ κανονικὴν καὶ ὡς μὴ ὑπάρχουσαν τὴν Ἱ. Σύνοδον, καὶ τότε ν' ἀρχίσῃ ἡ συνεδρία.

Ὁ Μ. Κιτίου ἐνν παρεδίχθη τοῦτο καὶ ἐπρότεινεν ὅπως ἐρωτηθῇ ἐπὶ τούτου ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία. Ἡ Π. Ἀντιπροσωπεία ἐρωτηθεῖσα, ἀπέφυγε μὲν ν' ἀπαντήσῃ ὡς πρὸς τὴν τεθείσα ἐρώτησιν, ἀλλ' ἐπανέλαβε μᾶλλον σαφῶς καὶ ἔμφατος, ὅτι ὑπάρχει Ἱερὰ Σύνοδος ἐν Κύπρῳ, ὅτι ἐκάλεσε τὰ μέλη αὐτῆς ἐνώπιόν της ὡς Ἱ. Σύνοδον, καὶ ὅτι ὡς εἰς τοιαύτην καλεῖ τὸν Μ. Κιτίου νὰ προσέλθῃ ἀσυζητητῶς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

Ἐπερχόμενα γεωργικὰ ἐκθέματα.

Η Α. ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΔΙΔΩΝ ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ἡ γεωργικὴ Ἐκθεσις ἡ ὁποία εἶνε προχθὲς ἐπιτυχὴν, ἀναλόγως τῶν μέσων ἅτινα διετέθησαν πρὸς ἐπιτυχίαν της.

Τὰ ἐκθέματα ἦσαν ἀφθονώτατα, ἀφοῦ πέρυσιν αἱ ἐγγραφαὶ ἦσαν μόλις περὶ τὴν ἑκατοντάδα, ἐνῶ ἐφέτος ἀνήλθον εἰς 1177, ἐξ ὧν 36 ἐκτὸς συναγωνισμοῦ, τὰ δὲ λαβόντα μέρος χωρὶα εἶνε 56, ὄλων τῶν ἐπαρχιῶν—κατὰ τοὺς ἐπισημοὺς ἀριθμοὺς. Γενικῶς αἱ ποιότητες ἦσαν καλαί, ἰδίως δὲ εἰς τὰ ὀπωρικά παρατηρήθη μεγάλη βελτίωσις, ὡς καὶ εἰς τὰ λαχανικά Σιτηρὰ καὶ βαμβάκια ἤμποροῦσαν νὰ ἐκτεθῶσι καλύτερα ἀφοῦ ὑπάρχουν καλύτερα εἰς τὸν τόπον. Καὶ λάδια ἤμποροῦσαν νὰ ἦσαν καλύτερα, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κυρηναίος.

Ὁ καιρὸς, μὲ τὴν ὀλίγην ὀμίχλην, ἠνθώσεν ἐξαιρετικῶς τὴν ἐκθεσιν.

Ἡ ἀμύλη τῶν χωρικῶν καὶ τὸ ἰνδιαφέρον τοῦ κόσμου κατὰ πολὺ περισσότερα ἢ πέρυσιν. Ἐκθέματα ἤλθον ἐκ Βαρωσίων μέχρι Παλαιχωρίου καὶ Κύκκου

Κατάταξις τῶν ἐκθεμάτων.

Ἀπὸ πρῶτας οἱ τοῦ γεωργικοῦ τμήματος ἦσαν εἰς ἀέριον κίτησιν τακτοποιεῖσθαι τὰ ἐκθέματα εἰς τὸ κέντρον τοῦ Δημοσίου

Κήπου. Διὰ τοὺς κόπους τῶν ἀξίων ἰδιαιτέρων εὐχαριστιῶν εἶνε ὁ Διευθ. τῆς Γεωργίας καὶ ὁ κ. Μπέθαν ἐπιτίμος γραμματεὺς. Περὶ τὴν 1 1/2 μ.μ. ἐπετράπη ἡ εἰσοδος, ἀφοῦ ἡ κριτικὴ ἐπιτροπεία εἶχε σχεδὸν περατώσῃ τὸ ἔργον της. Ἡ μουσικὴ τοῦ Δήμου ἐπαινίζε. Κόσμος, κυρίαι ἰδίως, ὄσος δὲ, τὸν ἐχωροῦσαν οἱ τόποι.

Ὁ Ἀρμολογὴς ἐπὶ τόπου.

Τὴν 3 1/2 μ.μ. ἀκριβῶς, ὡς ἦτο ὠρισμένον, ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἀρμολογὴς μετὰ τῆς Λαϊκῆς Κίγκ-Χάρμαν, φερύσσης αἰθερίας ἐνδομασίαν, μετὰ τῆς θυγατρὸς τῶν κοίτης ἀσλοουθίας, ἐφθασαν εἰς τὴν Ἐκθεσιν, τῆς μουσικῆς παινιζούσης τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον. Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ κ. Σαρακωμένου περιήλθεν ἐν πρὸς εἰς τὰ ἐκθέματα, συνωθούμενος μετὰ τοῦ πλήθους.

Τὴν ἐκθεσιν ἐπισκέφθησαν καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ Μητροπολίτης Ἀγγιάλου, ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μεταξάκης, ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, καὶ ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Φιλοθεός. Ὡς ἐκθέται ἦσαν καὶ οἱ ἠγεύμενοι Κύκκου καὶ Μαχαίρα.

Μετ' ὀλίγον ἡ Ἐξοχότης του εἰς τὸ περίπτερον διένειμε τὰ χρηματικὰ βραβεία, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βραβευθέντων ἀνελεθόντος ἀκριβῶς εἰς 124. Κατὰ τὸ ἐπίσημον κατάλογον, τὸ πρῶτον βραβεῖον ἔλαβον: εἰς τὸν στίον ὁ Γ. Λουκαΐδης ἐξ Ἀστρομερίτης εἰς τὴν κρήνην ὁ Παπαγαράλαμπος Παπαλεῖζου ἐκ Χανδριῶν εἰς τὸν γλυκάνισον ὁ Ν. Γεωργιάδης ἐκ Μέρφου εἰς τὸ στήμι τὸ μετόχι Ἐριποτάμου εἰς τὸ βαμβάκι ὁ Κ. Παπαδόπουλος ἐξ ἁγ. Δουκειῶν εἰς τὸν λινόσπορον εὐδαίς, δεύτερον δὲ ὁ Κ. Χατζηχριστοφῆς ἐκ Κεντεμένου. Εἰς τὸς πατάτες τὸ πρῶτον ἔλαβεν ὁ Ἀχιλλεὺς Χατζηπρωτοπαπα ἐκ Χανδριῶν εἰς τὰ λουβιά ὁ Εὐστάθιος Γεωργίου ἐκ Παλαιχωρίου, καὶ ὁ Μιχαὴλ Κούμας ἐκ Βαρωσίων. Εἰς τὸ ἐφετινὸν λαδὶ ὁ Χατζηστουλιανὸς Παναγιῶτης ἐκ Λιθοδόνας, εἰς δὲ τὸ περυσινὸν ὁ Νικόλαος Παπᾶ ἐκ Λεκατάμιας.

Ὁ Ἀρμολογὴς ἀναχωρῶν συνεχάρη θερμότατα τὸν κ. Σαρακωμένον, ὅστις τότε παρεκάλεσε τὴν Ἐξοχότητά του περὶ παραχωρητικῶν πλειόνων μέσων πρὸς τελειότερον καταρτισμὸν τῶν ἐκθεσίων. Ἡ Α. Ἐξοχότης ἀεχώρησε τῆς μουσικῆς παινιζούσης τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον, ἐν τέλει τοῦ ὁποίου πλησιάσας συνεχάρη τὸν διευθυντὴν τῆς ὀρχήστρας κ. Οἰκονομάκον.

Τὸ Γεωργικὸν Τμήμα ἐτοιμάζει τὴν ἰδρυσιν ἐν τῷ Δημοσίῳ Κήπῳ Λευκωσίας προτύπου Σηροτροφείου καὶ Μελισσοτροφείου.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

Ὁ αἰδ. Φ. Νιούχρη, ἀρχιεπίσκοπος τῶν σχολείων, καὶ ὁ νέος Ἱερεὺς τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ἐπισκέφθησαν χθὲς τὸ ἀπόγειμα εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου.

Ὁ Μῆς ἀναγγέλλεται εἰς αὐριον, 3 μ.μ., ἡ εὐλογία ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐνὸς τῶν πρώτης τάξεως συνοικισίων ἐν τῇ κοινωσίᾳ μας, τῆς δεσποικίδος Ἀναστασίας Κ. Σαβδίδου, κέρως ζηλοῦτης ὑπὸ πῖσαν ἐπισφιν, μετὰ τοῦ κ. Δημοσθένους Χ. Σιβαρη, διαηγόρου καὶ συμπροβιστίτου εἰλου. Τὸ μυστήριον θὰ τελεθῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νόμφης ἐν μέσῳ μεγάλου ἀριθμοῦ προσκεκλημένων ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος.

Ὁ εἰς τὴν γάστρεν πάρτυ τὴν ὁποίαν ἰδωσαν εἰς τὴν Ἰταλίαν τῶν τὸ ἀπόγειμα τῆς προχθὲς Πέμπτης 3 κ. καὶ ἡ κυρία Τζούζο, Ἀρχιδουκιστοῦ, μετὰ τῶν προσκεκλημένων ἀπέτελε τὴν εὐδαιμονωτέραν προσωπικότητα ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μετὰ δὲ ἐν συνοδείᾳ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεταξάκη ἐπιπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καὶ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου. Τὴν ἰσπὴν ὀμήγησεν ἀπέτελεσεν ἐν γένει ὁ κόσμος ὁ συχρῆζων εἰς τὴν ἀπογευματινὰς τοῦ ἀρμολογίου. Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Ἀρμολογὴς ἐφθασεν ἔργα ἐκ τῆς γεωργικῆς ἐκθέσεως, μὲ ἀλλίστην διάθεσιν, ὡς καὶ ἡ Λαϊκὴ Κίγκ Χάρμαν μετὰ τῆς θυγατρὸς τῶν Μουσικῆ ἦτο ἡ τῆς ἰστυνομίας.

Ὁ νέος Διοικητὴς Λίρνακος κ. Κ. Β. Γουτχίους ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην οἰκογενειακῶς (ἐκ Πέφου ὅπου ἦτο Διοικητὴς) καὶ ἀνέλαβεν ἀπὸ χθὲς καθήκοντα. Ὁ πρῶτον Διοικητὴς λόγιος κ. Κ. Δελαβᾶλ Κόσμη ἐπιστρέφει ἐξ Ἀγγλίας κατ' αὐτὴς μέλλων νὰ κατοικήσῃ εἰς Λίρνακα.

Ὁ Χθὲς ἀνεχώρησε εἰς Κάϊρον ὁ κ. Ἀχιλλεὺς Χριστοφίδης. Ὁ εἰς Λευκωσίαν τὸ μεσονύκτιον τῆς Κυριακῆς ἀπέθανεν ὁ Λεωνίδης Τυγγιρίδης, ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῶν 26 ἐτῶν, μέλος ἐγκρίτου οἰκογενεῆς τῆς κωμοπόλεως. Ὁ μακαριότης ἐπαθεν ἐκ χολολιθίωσης, διελθὼν ἀσθενεῖαν βραχυτάτην ἀλλ' ὀδυνηράν, καὶ ὁ τὸσον πρόωρος θάνατος του κατελύπησε πάντας. Ἀφῆκε πτερὰν χήραν ἐκ Λευκωσίας καὶ δύο τέκνα.